

eadem ergo vento contrarij motus efficiuntur ex velorum diuersitate, etenim per ventum d feretur ad meridiem nauis, & per velum f ad Septentronem etiam diducto auxilio e l a vi, quanto magis cum illo: & si ventus excipiatur in f velo, non iuuabit clausus, & si in d dirigetur, & temperabit motus, & si in e medio modo. Ergo si ventus feratur recte iuuabit, vt dici solet omnibus, & plenis velis excipere, si ex obliquo demittere antennam puppis, si autem valde obliquus sit, solo prora velo vtemur. Si validior quam oportet humiliore. Atque haec postmodum sunt diligenter numeranda, ac metienda: nunc sufficiat causam redditissime, & admonuisse diuersitatis motuum, quae ex velis contingit: nam eo fertur nauis, quo prora dirigitur. Ergo cum puppis tanto feratur versus meridiem a b, quanto prora versus meridiem a d, & quanto puppis fertur versus boream, tanto prora fertur versus boream, igitur quanto prora fertur versus meridiem a d, tanto versus boream a b f, sed situs clavi potest multo plus in comparatione veli d, quam f scilicet, quia distantia a b a est o a, & distantia e c est o e, tanto plus ergo potest clavi situs in comparatione ad velum d, quam f, quanta est proportio o a, ad o e, igitur clavis est longe potentior in comparatione veli d, quam f, ergo velum d minus agit nauim, quam f. Sed ut extrema se habent, ita medium eorum comparatione, igitur malus b e validior est, multo d a, & infirmior e f. Verum, vt dixi, ob situm simpliciter validius est, velum e quam f, & etiam quia, vt dixi, altior & crassior solet esse, ideo multo validior tribus his causis, quam e f: adde quartam quod velum habet maius, antiquo tempore vocatum acutius. At vt etiam docui e b non est in medio, nec æquidistant ab a d & e f, sed inclinatur ad proram ideoque imbecillior: cum ergo sit æqualium, & paulo maiorum virium, quam e f, & tutior, & melius agatur per clavum quam e f, & sit ad nimis iusto imbecillis, propterea b e mali & veli maximus est vsus: adeo mali nomen per antonomasiem de ipso simpliciter intelligatur.

Propositio centesima vigesima prima.

Flabelli vires, atque naturam declarare.

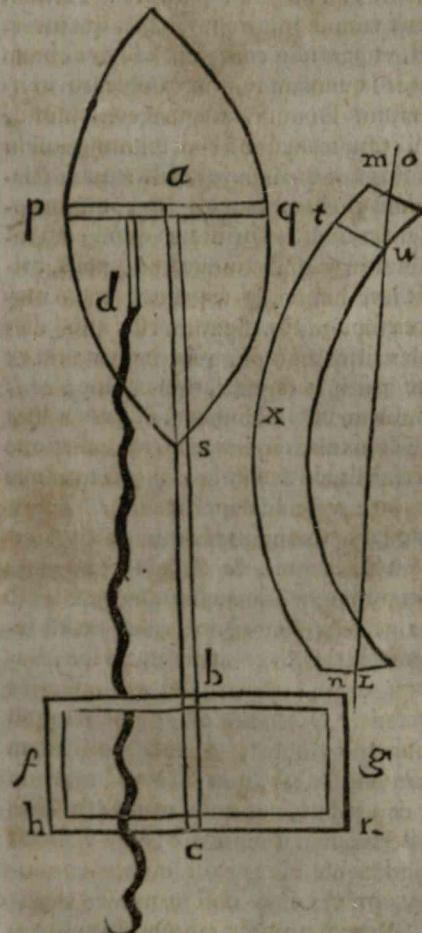
Com.

Lib. 11.
diff. 21.

Propos. 69.

velut tu, itemque æquidistantis axi p a q est superficies rectangula, quarum una est similis, & æqualis b h k, est in una superficie cum axe p a q aliam vero est æquidistantis eidem axe maior aut minor æquidistantium & ipsa laterum, atque rectangula ac si cylindrus stans axe plano æquidistanti secantur iuxta longitudinem seu altitudinem suam: & manifestum est quod ista duo plana, & eorum superficies secant se mutuo ad rectos angulos.

Quibus constitutis, qui stabunt iuxta l, & m longitudines aëris moti, & loci, per quem transit flabellum, sentient magnum ventum, quoniam cum corpus m x l ab extremis partibus sit elatius a b ex tremis, stantes, & alti tangentur à vento agitato. Si vero sedeant aer, primum non attinget illos, vt etiam quia sursum pellitur non perveniet ad illos, imò diffugiet, ergo non refrigerabuntur. Qui vero à lateribus l x m stabunt hiccende, velut in f g, si steterint, non refrigerabuntur, quia quando flabellum erit in l, vel m aer descendet, ergo fugiet ab illis, cum autem fuerit in x, erit in loco humiliori, & mouebitur diuersa ratione, quippe ab f in h, & non ad latera, ergo neque contactu, neque motu, qui fieri per æquidistantem f, & g non poterunt refrigerari. Sed si humili loco sedeant, quoniam aëris descendit, ex l & m versus x, & etiam quia erunt proximi h k, quando fuerit in x, refrigerabuntur valde. Qui autem erunt iuxta

h & x minus refrigerabuntur, utrisque sed paululum in redditibus propinquis, & neque stantes, neque sedentes, sed si altius at-

X x 4 tollatur